

Indhold.

Nogle Ord om Poteteshygen og Muligheden af at undgaa den. — Hvilken Behandling og Anvendelse maa ansees som den rigtigste og fordelagtigste ved de forskellige Slags Gødning, der produceres ved Landbrug? — Vægt afstedfor Maal i Kornhandelen. — Inden- og udenlandske Efterretninger.

Nogle Ord om Poteteshygen og Muligheden af at undgaa den.

(Fortsættelse fra No. 18.)

I. Hertil svares. Fra hvad forud er oplyst synes Sygdommen at være kommen fra Luftens Indvirkning, men Tiden hvorpaa den først blev iagttaget som tilværende kunde ikke med Nøiagtighed angives. Kan man stole paa Udsagn fra Folk med skarp og nøiagtig Iagttagelse, viste den sig paa enkelte Steder eet eller to Aar for 1845. Men i Følge det almindelige Udsagn optraadte Sygdommen i dette Aar første Gang pludseligen i al sin Densartethed.

II. Indslydelse fra Luften. To eller tre Aar gik hen førend det kunde iagttages, hvilke Bestingelser i Luften der vare gunstige for Sygdommens Udbredelse. En Del af Devonshire er mærkelig fri for Laage. Den indtræffer meget sjælden, og naar den kommer, gaar den op i Dal-sænkene til en vis Høide, men sjælden over Toppen af Høiderne. Paa en Gjennemreise i Juli 1848 iagttog jeg, at jeg fra Høiden kom til at passere ned i en tyk og hvid Laage, som længere nede laa udspondt i Dalen. Lige for en Potetesmark steg jeg af, sankede nogle Pinder og gik gjennem Poteterne til Laageranden, som jeg markerede ved langs den at stifte Pinderne ned i Ageren. Ei Dage efter var alle Poteterne nedensfor Pinderne udelagte af Sygdommen, medens alle Poteter ovenfor den affrukne Grændse først bleve angrebne 5 Uger efter.

III. Hvilken Del af Planten der først blev angreben. Gjentagne Gange er det bleven foreskrevet, at Sygdommen har sin Oprindelse i den satte Potet, (Fropoteten), eller i Stilken, som udgaar fra denne. Denne Mening er falsk. Sygdommen begynder altid i Bladene, undertiden angriber den Bladstilken, men endnu sjældnere selve

Plantestilken. Blandt de mange tusinde Gange, hvori baade jeg selv og den Mængde Mennesker, der af mig bleve satte til i Grevskabets forskellige Dele at eksperimentere, er den Del af Stilken, som staar Fropoteten nærmest, ikke i et eneste Tilfælde befunden at have været Sygdommens Sæde. Man har i Sandhed faaet ligesaa gode og ligesaa sygdomsfri Poteter af angrebne Fro-poteter, naar de mod Sygdommen rigtige Forebyggelsesmidler har været anvendt, som efter Fro-poteter, hvorpaa hverken Pletter eller Sygdom har været at opdage.

For at opklare denne Sag bliver det nødvendigt at gaa ind i, hvorledes den unge Potet dannes. En Del tørre og rene Poteter lagdes paa Kaminstykket i et sjældent benyttet Værelse. Til almindelig Tid skød Groppigerne ud, korte, tykke og besatte med ganste smaa Blade, som dannede en Kruse, medens der paa Toppen af Groen sad tre eller fire større men dog smaa Blade, som dannede ligesom en Klump. Fra Stammernes Smaablade skød der hurtigen et Skud frem, som endte i to Blade, der sluttede klobs den ene i den anden. Det var Spiren til den kommende Potet, hvis Dannelse saaledes kan iagttages af enhver. Det indre Blad dannede tilsyneladende Potetens Celler, hvori Stivelsen afsætter sig, medens det omkringsluttende Blad danner Skindet. Dette Eksperiment har saa mange været Vidne til, at dets Tilforlædelighed staar udenfor al Tvivl. Naar det Poteten frembringende Skud er omtrent 2 Tommer langt, kan det med Lethed omvikkles med myg, sugtet Mose, og vil der da efter 10 a 14 Dages Forløb have dannet sig en lille Potet, ikke større end en Vrt, i Stedet for de to Endblade. Man kan variere med Eksperimentet. Forandres Potetens Stilling, saa kan en af de førnævnte Groer bringes til at blive Plantens tilkommende Stamme, medens den forrige Stamme frembringer en Potet i sin Yderende. Fremdeles maa det lægges Mærke til, at de Poteten dannede Skud fra de smaa Blade ikke frembringe nogen ny Potet, hvis den oprindelige Kjæresbort.

IV. Kan Sygdommen ved Kunst indsøves eller forebygges. I en med 8 Binduer dækket Melonramme sattes i 1846, 1847 og 1848 Poteter 8 Tommer dybt. Strafs Planterne kom op, blev deres Stammer ordnede saaledes, at een Stamme paa hver Plante voksede udenfor Ram-

men og saaledes uden at paavirkes af denne, og to Stammer indenfor Rammen. De to Stammer inden Rammen bleve atter adskilte fra hinanden ved en muret Væg, saa at hver Stamme kom til at vokse i sin særskilte Kamme. Hver Kamme havde sin egen Bindubedækning, saa de uafhængig af hverandre kunde tilstedes Luftsens Udgang. Poteterne vare store og kun affaarne lidt i Enden for at paastynde deres Oplosning. Gjødning gavnes ikke. De voksede meget godt og reguleredes som omtalt. Under hele Væksten blev de omhyggeligen iagttagne. Omkring den 25de Juli hvert Aar viste de første Tegnsygdommen sig. Kammerne blev nu vel efterseede, at ingen af dem kunde aabnes og blev staaende urørte til den sidste Uge i August hvert Aar. Stammerne udenfor Rammen bleve oversproetede med en fin Sprotetut, og særdeles Vægt lagt paa, at Underdelen af hvert Blad blev fugtet hver Aften. I Løbet af ti Dage var de Sygdommen hjemfaldne fra øverst til nederst. Indeni Rammen var der ikke Spor af Sygdom. Midt i den sidste Uge af August hvert Aar blev Kammerne vekselsvis aabne. To om Morgenen Kl. 11; de lukkedes Kl. 4. De to andre ved Middagstid hver Dag; de lukkedes Kl. 9 Aften, altsaa netop naar Duggen falder.

Resultatet blev netop det man havde ventet. De to Kammer som lukkedes Kl. 9 vare i Løbet af 3 Dage angrebne af Sygdommen. De to andre Kammer, som lukkedes Kl. 4, holdt sig uden Tegnsygdom inntil Midten af September, da bleve Kammerne løstede af, Stammerne og Bladene bleve besproetede og ladte aabne for Luften i een Time. I meget faa Dage vare de stærkt angrebne. Stammerne og Bladene bleve nu omhyggeligen undersøgte, og alt som gav den mindste Mistanke om at være angrebet blev staaret bort. De to Kammer blev derpaa omhyggeligen og stadigen holdte tillukkede. Stammerne anstregte sig straks for at gro, skjød Stiller og Blade, som ikke vare angrebne den sidste Oktober, da disse Forsøg endelig bleve sluttede. De øvrige fire Binduer var stadigt holdt lukkede og var aldeles fri for Sygdom til Midten af September, da paa en klar og varm Dag alle fire bleve fugtede med Sproten, et af Sygdom angrebet Vinløv blev opstillet mellem Potetesgrenene og Binduerne derpaa tillukkede som før. Kun den for Operationen høist nødvendige Tid blev anvendt. Fire unge Vinstoffer, aldeles friske og i stærk Vækst, bleve ogsaa vel oversproetede og to af Sygdommen angrebne Potetesstiller bragte ind til dem. Huset blev lukket. Lidt over en Uge efter var det tydeligt, at Vinstoffernes og Poteternes Blade vare angrebne paa mange Steder. Da det saaledes var bevist, at Vinstoffens og Potetens Sygdom var den samme, blev Mursvæggene vaskede med 2 Pd. stodt Svovet blandet omtrentlig med 5 Pd. Kalk og en halv Bøtte Vand. Med denne Blanding vel omrørt blev Bagmuren vasket to Gange og Formuren een Gang. Det virkede straks saaledes, at Sygdommen blev standset og ophørte. En større Bvingaard under Tag 32 Fod

lang og 20 Fod bred, fuld af en rig Druehøst, blev behandlet paa samme Maade og med lignende Held. I Forbigaaende bemærker jeg, at begge Vinhuse har vedblevet at holde sig fri for Sygdommen lige til den Dag idag.

At det foregaaende kan sluttes, at en fugtig, taaget Luft især er skicket til at udbrede Potetesyggen, hvorimod tør Luft standser dens Udbredelse. Mangfoldige Forsøg har stadfæstet, at i Dyderne eller paa ofte taaget Markt indtræffer Sygdommen stadigt tidligere og meget stærkt; at Jord med højere Beliggenhed slipper til en senere Periode, og angribes mindre stærkt; at paa de endnu højere Trægter og paa Toppen af Høiderne Poteterne hyppigen undgaar Sygdommen aldeles.

(Fortsættes.)

Hvilken Behandling og Anvendelse maa ansees som den rigtigste og fordelagtigste ved de forskjellige Slags Gjødning, der produceres ved Landbrug?

(Slutning fra No. 18.)

For at gjøre opmærksom paa hvor stort Værd man sætter paa de menneskelige Ekstremiteter andetsteds, skal man her endvidere anføre, at der i Nærheden af Paris er en betydelig Fabrik hvor man tilbereder denne Gjødning i Form af Pulver hvilket forsendes i Pakker rundt omkring i Landet og nyder en rivende Afsetning. Nederlænderne sætte ligeledes høi Pris paa den og henter den endog i flyvende Tilstand langt borte baade i Bogne og Skibe. De bruge den enten som Kompost, eller meget forkyndt med Vand. Ville vi gaa udenfor Europa til Landvæsensets ældste Moderstat, Kina nemlig, da finde vi Mennessegjødningen der fortiden ene og alene anvendt og desaaarsag anset som en særdeles lønnende Handelsartikel. Den tilberedes der med yderste Omhu, og sælges i forskjellige Former, dog mest i tørret Tilstand, af Form omtrent som en Mursten under Navnet Ta-ko. Tilberedelsesmaaden er hovedsagelig den samme som ovenfor anført.

Efter saaledes i det Foregaaende at have fremstillet hvad der kunde være ønsket, at der i Almindelighed blev tagttaget ved Gjødningens Opsamling og Behandling, skal man i det følgende forsøge at opstille nogle Regler angaaende Sammes hensigtsmæssige Anvendelse.

Hvad der fornemmelig maa komme i Betragtning ved Gjødningens Anvendelse, er 1) Gjødningens og Jordsmønnets Natur og Bestaafenhed, 2) hvilke Bexter der først skulle nyde godt af den paaførte Gjødning, samt 3) hvor snart man saen kan gjøde det samme Stykke Land.

Til 1. Den Gjødning vi samle af vore Husdyr er høist forskjellig i sin Natur og sin Virkning paa Jordsmøn og Vegetation. Gjødning efter de Dyr, der nyde de kraftigste Fodes

midler, er naturligvis langt mere frugtbargjørende end den Gødning man erholder af Dyr der staa paa knap Fodring. Som forhen vist er dette ogsaa Marsagen til at de menneskelige Ekstremerter have et saa langt højere Værd, end de øvrige Gødningssarter. Gødning efter Dyr, som fedes, er langt kraftigere end Gødning efter Dyr, som melke eller vore, fordi de Første ikke behøve al Næringen i det fortærede Foder til at vedligeholde sig, medens de Sidste tillegne sig næsten den Hele. Om endog vore forskellige Husdyrarter gives aldeles ensartede Fodemidler, er dog Beskaffenheden af de udfillede Ekstremerter forskjellig og have derfor forskjellig Indflydelse paa Vegetationen. Af denne Grund have Ekstremerterne af vore Husdyr ulige Værdi; de landøkonomiske Forfattere have dog ikke været ganske enige med Hensyn til dette Punkt. Fernstædt er maaske den, som tydeligst har bevist deres forskellige produktive Kraft, hvorefter deres Værdi naturligvis maa bestemmes. Han anstillede Forsøg paa den Maade, at han gjødede ligestore Stykker af ensartet Jord med ligestore afsættede Mængder af de forskellige Gødningsslags og saae i hvert Stykke ligemeget Hvede. Resultatet blev, at: Menneske-ekstremerter gav 14 Fold, Menneskeurin 12, Faaregødning 12, Hestegødning 10, Duegødning 9, Koggødning 7, Jord af raadne Planter 5 og ugjødet Jord 3.

Den Landmand der har at dyrke forskellige Jordsmøn, maa stedsse være omhyggelig ved Valget af den anvendte Gødning. Saaledes bør han ikke benytte den hidtige Faare- og Hestegødning paa sine lette og varme Sandjorder, men her bruge den koldere og mindre hidtige Kog- og Svinegødning; thi de sandede Jorder give Luften alfor let Udgang til Gødningen, hvorved en for hurtig Opløsning og Bortdriftning befordres. Hvis man er nødt til at benytte de hidtige Gødningssarter paa de lette Jorder, da bør man blande dem med Stoffe, der hindre dem i at gaa i en hurtig Gjæring, eller ikke anvende dem ugrædede. Som Princip fremgaar altsaa heraf, at man saa meget, som Forholdene tillade det, benytter de varme Gødningssarter til de kolde og tunge Jordsmøn, men derimod de kolde og mindre hidtige til de varme og lette Jorder. Hvor man har ensartet Jordsmøn at dyrke, der anbefales det at blande Gødningen af vore forskellige Husdyr sammen, hvorved de gjensidigen ville have hinandens Mangler. Til de kolde og tunge Jorder bør Gødningen anvendes saa frisk som muligt, da den ved sin videre Gjæring og Opløsning i Jordsmønnet betydelig befordrer dets Opvarmen og Ekspansion. Til de varme og tørre Jorder derimod bør Gødningen være saameget gjæret, at den tværende Siroelse for største Delen er opløst; thi ellers forstærker den sin Gjæring i Ageren, hvorved dennes alfor store Vøshed endnu mere forøges.

Til 2. Af overordentlig Bigtighed er det, at den kostbare Gødning anvendes til saadanne Afgrøder, der ere de mest sikre og af hvilke vi tillige kunne vente den højeste rene Indtægt. I

de første Aar undviger naturligvis den største Mængde af Næringskraften, hvilket dog ogsaa staa i Forhold til, eftersom de Sædarter hvortil man gjøder, kræve en flere Gange gjentagen Bearbejdning eller ikke. Man antager at ved Dyrkning af vore almindelige Sædarter taber Gødningen

i det 1ste Aar	$\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{2}$	Part af sin Virkekraft
i " 2det "	$\frac{1}{4}$	" " " "
i " 3die "	$\frac{1}{6}$	" " " "
i " 4de "	$\frac{1}{12}$	" " " "

Heraf sees bedst hvor vigtigt det er at anvende Gødningen til de sikreste og i Regelen mest lønnende Afgrøder. De Vexler, der trives bedst i den friske Gødning, — og som saadan bør den saa meget som muligt anvendes, — ere Rodfrugterne, Bønner, Erter, Vikker, eller over Hovedet enhver Plante med stort Bladsystem, der paa det fuldkomneste kan opfangne de forflygtige Gæsarter. Efter Rodfrugterne og de øvrige nævnte Vexler ville Kornarterne finde deres rette Plads. Skal Gødningen direkte anvendes til Kornafgrøder, da bør den stedsse være vel gjæret, eller ogsaa indlemmet i Ageren Høsten forud til Vaarsædarterne og til Vintersæd saa lang Tid i Forvejen at den kan være nogenlunde opløst til den Tid Samme skal nedlægges. Lages en Forfrugt foran Vintersæden, f. Ex. Vikkerhavre, da anvendes Gødningen til denne. Bruger man frisk og altsaa ugrædet Gødning til Vaarsæd, da virker den som oftest skadeligt paa den og efterlader næsten bestandig Ageren fuld af ukrud og i en forvildet Tilstand.

Til 3. Hvor hastigt man kan komme tilbage igjen paa den samme Ager med Gødning, beror naturligvis hovedsagelig paa i hvilket Forhold Ager og Eng staa i til hinanden. I Almindelighed er der i dette Punkt, et rent Misforhold tilstede hos os, til ubodelig Skade for baade Agerbrug og Fædrift, idet nemlig, at det Gødningssafgivende Areal er noget for lidet i Forhold til det Gødningssudfordrende. Som Regel hvor ofte man bør gjøde, maa det i de allerfleste Tilfælde ansees rettest at anvende Gødningen oftere men mindre, istedet for med lange Mellemrum men mere ad Gangen. Hvad de varme og løse Jorder angaar, da er dette en Regel uden Undtagelse.

Hvor stærkt man bør gjøde, beror naturligvis hovedsagelig paa Jordsmønnet's Natur, paa Gødningens Godhed, paa Agerens Indhold af Næringsstoffer, paa Bearbejdningens Fuldkomnethed m. m. Til en Rotation, hvori tages 2de Kornafgrøder, 1 Rodfrugtgrøde samt 4 a 5 Aars Græs, anser Sverdrup 9 Læs af 20 Kubikfod at være en svag Gødning, 12—13 Læs for en god og 15—18 Læs for en stærk Gødning pr. Maal Jord, under de almindeligste Forhold i vort Land. Af ugrædet Gødning anvendes noget mere. At gjøde saa tyndt hos os, som man gør i de sydlige Lande, tillader vort kolde Klimat ingenlunde; thi her trænger Jorden til flere varmekæftende Kræfter, end der hvor Opløsningen kan foregaa uhindret hele Aaret om, og hvor tillige Vegetationsperioden er meget længere. Atter et

Bevis paa, at de varmere Jordsmon bør gjødes frugere end de kolde.

Den bekvemteste Tid for Gjødningens Udførelse, bliver naturligvis hos os Vintermaanederne, fordi Daglønnen da er billigere og man tillige paa et Vinterlæs kan fjerne det dobbelte af et Sommerlæs. Naar Gjødningen udføres paa Vinterføret lægges den i store Høbe i Nærheden af eller paa den Ager, hvor den skal benyttes. Under Høbene lægges et Lag af Jord, vel en Fod tykt, ligesaa lægges et Lag af Jord ovenpaa. Dypningen for at opfaange de bortbunskende Stoffe. Fra disse Høbe kan nu Gjødningen om Foraaret baade bekvemt og hurtigt ved Kjærrer fordeles paa Ageren. For at hindre alt unyttigt Gjødningstab bør Gjødningens Spredning samt Nedmuldning, følge Haand i Haand med Udføringen. At saa Gjødningen saa ligelig som muligt fordelt paa Ageren, er et Arbejde af overordentlig Bigtighed, ligesom ogsaa at saa den tilstrækkelig pulveriseret. Til dette sidste Diemeds Opnaaelse er Anvendelse af Kulleharven næsten uundværlig, hvorfor det aldrig bør undlades at lade den gaa flere Gange med passende Mellemrum over Gjødningen inden den indlemmes i Ageren.

Ved Gjødningens Nedmuldning bør stedse iagttages, at den kommer til at ligge om Planternes Rødder, hvilket omtrent vil blive 2 a 3 Tommer dybt. Jo mere Gjødningen kan holdes i nogenlunde nær Forbindelse med Luften, jo mere Virkning ytrer den paa de Planter man dyrker, dog maa man sørge for at Gjødningen bliver fuldkommen bedækket. Jordsmonnets Bessaffenhed har naturligvis stor Indflydelse paa Gjødningens dybe eller grunde Nedmuldning, hvorfor den bestandig maa nedmuldes dybere paa de lette Agre, end paa de faste og tunge. De Rødstaber, der ere mest tjenlige til Gjødningens Nedmuldning ere: Skarifikator, Exstirpator og Mhl, hvilke Rødstaber blande Gjødningen inderligere med Jordsmonnet, end Ploven. Anvendes ganske frisk Gjødning, eller ogsaa Gjødning, der er blandet med uopløst Halm o. s. v. da maa man naturligvis benytte Ploven til at nedmulde den med.

Som Resultat af det i det foregaaende Anførte kan man saaledes uddrage følgende Hovedpunkter, der ere at iagttage ved Gjødningens Opsamling, Behandling og Anvendelse:

1) Sorg først og fremst for, ved dertil stikfede Strømmaterialer, at opfaange Urinens og Gjødningens flydende Dele.

2) Opsaml endelig omhyggeligt de menneskelige Excrementer, og glem ikke at disse indeholde langt større Mængde og en kraftigere Plantenæring end den Gjødning man erholder af Husdyrene.

3) Naar Forholdene tillade det, da benyt Gjødningen, førend samme har været underkastet noget Tab ved Gjæring.

4) Forebyg saameget mulig Gjødningens Stræben efter at gaa i Gjæring og derved opløse sig for hurtigt.

5) I de Tilfælde, hvor Gjødningens Gjæring er uundgaaelig, — hvilket ofte hender med den Gjødning, der skal andendes i den rene Brak, —

da anvendes saadanne Midler, der indsuge og tilbageholde de ellers bortbunskende Stoffe, hvortil Jord, som i det foregaaende er vist, er det tjenligste.

6) Benyt saameget, som Omstændighederne tillader det, de hidtige Gjødningsarter til de kolde og tunge Jordsmon og de kolde Gjødningsarter til de varme og Lette.

7) Benyt stedse Gjødningen til de Marker og de Afgrøder, som maa ansees for at være de mest sikre og som kunne antages at ville give den høieste rene Indtægt.

8) Gjød hellere ofte og lidt ad Gangen, end meget og med længere Mellemrum. Denne Regel taaler ingen Undtagelse paa de lette Jorder.

9) Lad stedse Gjødningens Nedmuldning følge saa hurtigt som muligt paa dens Spredning.

10) Sørg endelig for, at Spredningen foregaa saa ligelig som muligt, samt benyt Rødstaber til dens Nedmuldning, der blander den fuldkommen med Agerjorden. At den pulveriseres tilstrækkelig, forinden den indlemmes i Jorden, er af megen Bigtighed.

11) Bring aldrig Gjødningen dybere, end at den kommer til at ligge omkring Planternes Rødder, især hvis man har lidet Gjødning. Gjødes der stærkt, kan den nedbringes noget dybere og er Jordsmonnet bindende, nedbringes Gjødningen grundere, end paa løse og for Luften let tilgængelige.

Bægt istedetfor Maal i Kornhandelen.

I det nordlige England har man begyndt at indføre Bægt istedetfor Maal i Kornhandelen. Saaledes har man i Liverpool og senere i Hull vedtaget 100 Pd. eng. (cental) som Enheden for Kornkvaliteter. Ogsaa i det nordlige Irland (Belfast) har man vedtaget at indføre denne Enhed. Forholdene opfordrer vistnok mere end mange andre Steder til en saadan Forandring i England, hvor omtrent hvert Grevskab har sine forskellige Maal. — Men det kan ikke betvivles, at Ageroveralt vilde være vel tjent med at benytte Bægt istedetfor Maal saavel i Handel som ved de daglige Forbrug.

Indlandet.

Christiania. Ved Egl. Resol. af 23de s. M. er der af de til videnskabelige Reiser i Norge i Universitetets Budget fra 1ste Juli 1857 til 1860 bevilgede Midler, 600 Spd. aarlig, tilstaaet følgende Stipendier til Afbenyttelse i indværende Aar, nemlig: 1) Professor Dr. Ears 200 Spd. for i en Tid af 2—3 Maanedes, ledsaget af en Tegner, at

foretage en Reise paa Kysten af Nord- og Søndermøre til Undersøgelse af Soddyr. 2) Bergmester Sere 200 Spd. for i en Tid af 2 Maaneder at undersøge Folgefonden. 3) Kand. mag. Sofus Bugge 100 Spd. for at foretage en Reise i Thelemarken og efter Omstændighederne tillige i Walders at fortsætte sine Undersøgelser af Folkedigtningen. 4) Kand. juris. Nicolaysen 80 Spd. for at foretage en Reise dels til Undersøgelse af gamle Gaenge af Hensdyrben paa Gardangerfjeldet, dels forat gjøre sig bekendt med andre Fortidslevninger. 2) er der af de til Landbrugets Fremme bevilgede Midler tilstaaet Høstanger Præstegaards Kommune i Nordhordlands Fogderi, søndre Bergenhus Amt, et Bidrag, stort indtil 70 Spd., til Lon m. V. i et Aar for en Distriktsagronom, med Betingelse, at Kommunen selv til samme Diemed bidrager med idetmindste et ligestort Beløb.

— Efter foregaaende Indbydelse indfandt sig i Onsdags flere Borgere og Embedsmænd i Pastor Werels Bopæl forat overrække ham en Pengesum, der er sammensendt af endel Indvaanere af denne By til Erkjendtlighed for Pastorens lange og vel-signelsebrige Virken som Præst ved vor Frelser's Menighed her i Byen. Den indsamlede Sum er bestemt til Drettelsen af et Legat, der skal bære Pastorens Navn og anvendes efter hans Bestemmelse. Raadmand Ebbell, der var Medlem af Deputationen, holdt følgende Tale:

„Kjære Hr. Werels! Det er idag 40 Aar, siden De blev kaldet til Præst ved vor Frelser's Menighed. Gud alene, som ved alle Ting, kjender tilfulde den Trost, hvormed De i disse mange Aar har røgtet dette Kald, baaret hans Naades Skatte frem til Menigheden og baaret Menigheden frem for hans Naades Trone.

Men ogsaa Menigheden har seet denne Trost og kunnet glæde sig i den Frugt, hvormed Gud har velsignet den. Og hvad den er bleven Vidne til, har i hvert skjønsont Hjerte maattet vække inderlig Taknemmelighed mod Herren, som af sin store Naade har givet os Dem og i den lange Tid ladet os beholde Dem usvækket paa Aand og Legeme — og mod Dem, kjære Hr. Pastor, som Intet har kunnet bevæge til at stille fra den Menighed, til hvis Hyrde De fra først af blev sat. Ved Afslutningen af de snart tilbagelagte 40 Aar af Deres præstelige Virksomhed har det været Menigheden kjært at faa en passende Anledning til at lægge denne Taknemmelighed og Anerkjendelse for Dagen, og den har fundet et værdigt Udtryk derfor: Drettelsen af et Legat, som skal bære Deres Navn og anvendes efter Deres Bestemmelse. Der er i det Diemed sammensendt af omtrent 800 Indvaanere af denne By en Sum af omtrent 4000 Spd., hvortil er lagt et Beløb af ca. 400 Spd. fra enkelte andre Steder, hvor Venner og Bekjendte af os og Dem har faaet Underretning om Sagen og villet have den Glæde at deltage i den.

Idet vi haabe, at det ikke vil være Dem ukjært at erfare dette Brev paa sand Holagtelse og inderlig Kjærlighed fra saa mange Hjerte, som mere eller mindre ere blevene berørte af Deres Død og Gjerning i Herrens Tjeneste, tillade vi os at anmode Dem

om at føie Slutstenen til dette Værk ved at afgive Bestemmelse om Legatets Anvendelse. Naar dette er skeet, skal en fuldstændig Fundats for Legatet blive forfattet og forelagt Dem til Approbation.

Gud Herren velsigne Dem og Deres Gjerning fremdeles og lade om det saa skulde være hans visse og velbehagelige Villie, vor Kirke og Menighed endnu længe nyde Godt af Deres Fortyndelse af hans dyrebare Evangelium.

Herpaa gav Pastor Werels, synlig rørt, omtrent følgende Svar:

„Jeg ved kun af mit inderste Hjerte at takke Eder for den Kjærlighed, som her er beviset mig, for den Kjærlighed, som her er mig overleveret. Naar jeg ser tilbage paa de 40 Aar, i hvilke jeg har været Præst i vor Frelser's Menighed, da er det, som jeg i denne Stilling har gjort, vistnok i mine Dine saa meget lidet mod hvad jeg ikke alene havde ønsket at virke, men ogsaa kunde og burde virke; dog dette forøger kun min hjertelige Taknemmelighed mod Gud, der har velsignet, og mod Menigheden, der har kjærlig modtaget den ringe Gjerning. Det Udtryk, som denne Kjærlighed har fundet, er mig visseelig dyrebart i højeste Grad, og maa jeg nu forbeholde mig med Hensyn til Legatets Anvendelse at raadsføre mig med Dem, Hr. Raadmand Ebbell, der saa venlig har tolket Menighedens Hjertelag mod mig, og med hvem Anden, der godhedsfuld vil bistaa mig i saa Henseende. Mindet om Kjærligheden og dens Gave vil følge mig til den sidste Stund, vil, saa haaber jeg til Guds Naade, følge mig ind i Kjærlighedens Hjem, hvor jeg ogsaa bedre kan takke for alle Ting. Jeg traenger til at bæres fremdeles af Menighedens Hjerte, saa længe Gud vil jeg skal arbejde i dens Midte, ja indtil jeg skal bæres til min sidste Hvile. Endnu engang: Tak! inderlig Tak! til Dem, ærede Herrer og kjære Venner! til alle de kjærlige Deltagere, til den ganste Menighed, den Gud velsigne med sin rige Velsignelse! Tak!“

— Ved Stortingsvalget for Akershus Amt den 5te ds. udkaaredes til Repræsentanter: 1) Sagfører Sverdrup (44 St.); 2) Gaardbruger Hoelstad (35 St.); 3) Gaardbruger Balfstad (34 St.); 4) Gaardbruger Grimelund (28 St.). Til Suppleanter valgtes: H. Wedel-Jarlsberg (31 St.), Sagfører Salomonson (19 St.), D. H. Nissen (16 St.) og Aasgaard (16 St.).

— Torsdag i forrige Uge fandtes i Bjørvigen Liget af en Mandsperson. Personen er gjenkjendt for at være en 22aars gammel Tjenestegut fra Gidsvold. Han var kommen til Byen samme Dag, som han druknede. Paa Veien skal han have været tungsindig, og Aarsagen til hans Død maa mere søges deri, end i Drukkenskab eller Uforsigtighed.

— Lørdag den 30te April opkom Ild paa et Loft, hvor der var henlagt noget Papiraffald fra et Bogbinderværksted i Mad. Bergs Gaard i Naadhusgaden. Ved hurtig Hjælp lykkedes det at slukke Ilden førend den greb videre omkring sig.

Fra Hamar skrives den 28de April, at der fornemmelig fra Birid og Ringsaker ere afreiste ret Mange til Amerika. Denne Reiselyst viser sig paa disse Kanter større iaar, end i de sidste 2 å 3 Aar.

Fra Masen melder Th. Amtstidende følgende mærkværdige Opdagelse. Ved at nedrive Vo Kapel fandtes under Gulvet ved Sydturen Egene af tvende nyfødte Børn; det ene var indsvæbt i et Bomulds-tørklæde, det andet lagt i en Spigerkassse. Disse Børn ere sandsynligvis fødte og begravede i Dølgemaal.

Udlandet.

Østerrigerne trængte den 28de April i stort Antal over Floden Ticino, der danner Grændsen mellem Sardinien og Lombardiet-Venedig. Ifølge Efterretninger fra Turin af 1ste Mai stod der om Aftenen den 30te April 3000 Mand Østerrigere i Mortara og 400 Mand Infanteri og 50 Mand Kavalleri i Novara. Østerrigerne havde i stort Antal forladt Piazzenza, efterat de havde erklæret dette Sted i Besættelsestilstand. Franskmændene have mistet en af deres Anførere, General Bonat. Denne døde i Susa pludselig af Slagfold. Keiseren af Østerrig erklærede i et den 29de April udstedt Manifest Sardinien og Frankrig Krig, og kalder sine Undersaatter til Kamp for den retfærdige Sag.

Den engelske Regjering sender officielle Refereenter saavel til Piemont som til Lombardiet, for fra Krigsfluepladsen at afgive Beretning om Tildragelsernes Gang. Til Turin sendes Sir Charles Grey, til Mailand Sir Josua Harris, begge diplomatiske Militære.

I Parma er der udbrudt Uroligheder, og Storhertuginde har maattet reise bort, efterat have indsat et nyt Regentsskab. Den nye Regjering har sluttet sig til Piemont, og Victor Emanuel modtaget det ham tilbudte Militærdiktatur i Toscana. — Massa og Carrara have givet sig under Sardinens Beskyttelse.

Den preussiske Regjering har besluttet, at samtlige Armeekorps'er skulle sættes paa Krigsfod og at Regjeringen vil reise et Laan paa mindst 30 Millioner.

Fra Frankfurt berettes, at i Forbundsraadens Møde den 28de April have Holstein og Lauenburg, tilligemed Luxemburg, tiltraadt Forbundsbeslutningen om at Hovedkontingenterne skulle gøres marschfærdige.

Ifølge „Morning Herald“ ere 60,000 Rusere gaaet over Dnieper og true den østerrigiske Grændse.

Prinds Napoleon Buonaparte, der var Representant i den konstituerende Forsamling af 1848, saavel som i den lovgivende Forsamling, har tilbudt Keiseren sin Tjeneste i Krigen mod Østerrig, men har endnu ikke faaet noget Svar paa sit Andragende. I den lovgivende Forsamling blev den 29de April oplæst en Rapport fra Kommitteer, der har undersøgt Lovforslaget angaaende Laanet af 500 Millioner. Forsamlingens Vicepræsident erklærede, at under de nuværende Forhold vilde Frankrig hverken afflaa Regjeringen Folk eller Penge. Der antages, at Lovforslaget vil blive enstemmig bifaldt. Udskibningen af franske Tropper i Genua vedbliver. — En stor Del af Alpearmeen's Divisioner kampere i Omegnen af Susa.

Forøvrigt begynder Krigstilstanden allerede i betydelig Grad at indvirke paa de finansielle og kommercielle Forhold. Paa Fondsbørsene har den udøvet stor Indflydelse, og den østerrigiske National-

bank har allerede maattet opføre med den kun for nogle Maanedes siden begyndte Indløsning af sine Noter med rede Penge.

Endel Fallissementer have fundet Sted paa Lombard's Fondsbørs, og Præmien for Sikkerhedsforsikring mod Krigsfare er steget betydelig.

Angaaende Tidspunktet og Stedet, paa hvilket Østerrigerne foretog Dvergangen over Ticino, foresligger nu tilførelselige Efterretninger. Den officielle Wiener-Zeitung melder, at Hovedstyrkens Dvergang fandt Sted ved Pavia den 29de April. Ifølge en Turinerdepesche i Monitoren for 1ste Mai stege de østerrigiske Tropper iland i Stresa og Arona ved Lago Maggiore om Morgenen den 30te, efterat de havde rykket ind den 29de og om Natten trængt over Gravellona til Cosala med et 20 Bataillonet og 8 Batterier stærkt Armekorps.

Ved Dvergangen til Piemont har General Sialay udstedt en Proklamation, der lover Piemontserne den skaanksomste Behandling.

Den franske Division Bonat ankom til Turin den 30te April om Morgenen. En stor Del af Alpearmeen's Division leirede sig allerede den 29de i Susa. Marskal Canrobert og General Niel vare ankomne til Turin samme Dag og havde begivet sig direkte til Kongen. I Genua leder Mac Mahon Krigsoperationerne.

Swad der hidtil er berettet om et fiendtligt Sammenstød mellem de østerrigiske og sardiniske Tropper grunder sig paa falske Rygter. Det officielle Blad Wiener-Zeitung advarer udtrykkelig mod tvivlsomme Meldinger og lover raske, omfattende og sandfærdige Beretninger.

Ifølge en d. 5te Mai ankommen Depesche har den preussiske Regjering forlangt af Kamrene et Laan paa 40 Mill. Thlr., som skulle være disponible, saasnart Armeen gøres mobil. Franskmændene have besat Alexandria og Casale. Det regnes uophørlig. Østerrigerne have overskredet Po ved Camale og hinsides Floden oprettet et Brohoved.

Sverige. Uddevalla hjemsogetes den 26de April af en forfærdelig og hurtigt omkring sig grebende Ildbrand, hvorefter Byen for en stor Del er bleven ødelagt. Fem af den lille Stads bedst bebyggede Kvartaler med tilsammen 44 Gaarde lagdes tilligemed Kronmagasinet i Aske. Hundreder af Mennesker ere ved denne pludselige Ulykke blevne husvilde, men det er dog en Trost, at næsten alle, baade Huse og Effekter skulle være asurerede. Intet Menneskeliv er gaaet med, og det er i det Hele taget Stadsens mest bemidlede Klasse, der er rammet af Ulykken.

Tydsland. Fra Berlin skrives d. 28de April. I Kammerets Møde idag lod Udenrigsministeren følgende Ord falde: Hjemmelighedsfulde Tildragelser ere indtraadte. Uenighederne mellem Østerrig paa den ene og Sardinien og Frankrig paa den anden Side have opnaaet den Høide, at Krigens Udbrud kan ventes i hvert Øieblik. England har rigtignok gjort et sidste Forsøg paa Mægling, men faaet om, at dette vil lykkes, er herest ringe. I denne uklare Tilstand ere ingen indgaaende Meddelelser at bringe til Huset's Kundskab. Preusien har imidlertid sat tre Armeekorps paa Krigsfod og stillet et Andragende til Forbundsraadet om Krigsberedskab.

Preussen har foruden sin egen Sikkerhed ogsaa Tysklands Sikkerhed for Die, saameget mere, da den anden tyske Stormagt staar paa Krigens Mand. Forbundets Krigsberedskab er overensstemmende Preussens Karakter væsentlig en Defensivforholdsregel. Preussen, saaledes rustet til alle Sider, holder i Forening med sine Forbundsfaeller fremfor Alt fast paa den Grundsætning, at Tysklands Interesser ogsaa ere Preussens.

Franrig. Napoleon har i det lovgivende Korps erklæret, at Østerrig ved at rykke ind i Sardinien har erklæret Frankrig Krig, krævet Traktaterne og truer Frankrigs Grændser. Han vil ikke nogen Erobring, men kun opretholde den nationale Politikk og overholde Traktaterne, forudsat, at de ikke blive bragte i Uvendelse mod ham selv. Diemedet med Krig er, ikke længere at overlade Italien til sine Undertrykkere. „Jeg vil selv stille mig i Spidsen for Armeeerne; Keiserinden bliver tilbage i Paris.“

Schweiz. Fra Vein skrives den 26de April, at der til Lugano er ankommet et stort Antal maillandske Adelsmænd forat indgaa Arrestation. Fem sardiniske Dampbaade ere indløbne i de schweizeriske Farvande under den schweizeriske Neutralitets Beskyttelse. Forbundsraadet have anordnet, at de skulle afvæbnes. Ifølge officielle Beretninger have Fransmændene passeret den savoyniske Grændse ved Culoz. Hver Dag gaa sex Banetog med Troppetransport.

Italien. Fra St. Michaels til Susa paa Montenis-Beien er 20,000 Rationer Levnetsmidler bragte sammen, foruden store Forraad af Vin, Brændevin, Sækk og Kaffe. Muligheder for Dvergangen over Alperne blive dels kjøbte, dels rekvirerede. Hvervningen af Frivillige i Massa vedbliver.

— Storhertigen af Toscana er stødt fra Tronen og Kongen af Neapel er udnævnt til Diktator under Krig. En midlertidig Regjering er indsat.

Rusland. Fra Petersborg skrives den 3die Mai, at Tidenderne ere bemyndigede til at erklære, at Rusland ikke har afsluttet nogen Offensiv- og Defensiv-Alliance med nogen som helst Magt. Rusland maa ligesoverfor Rusningerne i Europa træffe sine Sikkerhedsforanstaltninger og forbeholder sig enhver Handlefrihed.

Amerika. Emigranten for 14de Mai indeholder Følgende: De Norffe i Dacotah County. Af et Brev fra'er i Minnesota bosat Landsmand, Hr. Magnus W. Samson, der er Postmester i Christiania, Dacotah Co., hidsættes Følgende: — — — Her er Mange af vore Landsmænd, som skulde ønske at holde Eders Blad, men som det er, at de ere fattige og Nybyggere, saa maa de være det foruden til en Tid; men med Tiden haabe de at kunne holde Emigranten, thi deres Udgifter ere gode. Jeg læste i det sidste No. en Artikel om det svenske Setlement i Carver Co., som var mig til stor Fornøielse, og da jeg saa, at De vilde modtage flere saadanne Stykker, saa vil jeg da saa godt jeg kan søge at fortælle Emigranten lidt om vort Setlement.

Min Fader og jeg og Ole Thoresen vare de første Indbyggere i dette Setlement og blandt de første i denne Del af Territoriet. Vi forlode Koskonong, Dane Co. Wis., den 6te Marts 1854, efter at have boet der i otte Aar og tidligere boet

fem Aar i La Salle Co., Ills. Vi toge Veien gjennem Madison og drog vestover til Prairie du Chien; gik over Mississipp og drog igjennem Iowa, over Decorah og andre Byer til vi kom til Minnesota, hvor der den Tid ikke fandtes Byer opover Landet. Manterville, Rochester og andre Smaabyer vare dengang øde og ubeboede. Vor Hu stød til Minnesotastoden, og endelig kom vi da den 5te Juli til St. Paul, hvor vi opholdt os en Tid, medens et Par Mand drog op ad Floden for at bese det ubebyggede Land, men som de ikke fandt sig fornøiede med, hvorfor de strax kom tilbage. Vi reiste da til Sioux Creeks, hvor vi opholdt os en Tid og besaa Landet rundt om, indtil vi fandt Sioux Lake, hvor vi nedsløge os. Det var den 20de Juli 1854. Vi begyndte da at samle Foder til Heste og Kvæg, hvilket gik godt, da der var rigt paa Græs. Men Tiden blev lang, thi vi havde ingen Naboer nærmere end 8 Mile og ingen fremmede hvide Mennesker saa de første ti Uger, da der ad en indianer Sti, som var Indianernes Vej mellem Faribault og St. Paul, kom hørende til os en Mand, som var bleven Postfører mellem nævnte Byer og nu vilde gjøre denne Tur hver Uge. — Den næste Sommer kom her flere Landsmænd fra Koskonong, Muskego og andre Steder i Wisconsin. Landet ved Sioux Lake blev opskilet paa to Aar, og siden har ingen Norffe sættet her, men have nedsat sig sydfor ved Root River, Sombros Arme og Albert Lee Lake osv. Her er nu omtrent 60 norffe og 5 svenske Seilere, de fleste velstaaende og alle tilferdse og eie eller have claimed Land. — Landet er særdeles godt. Vestenfor Sioux Lake er det Skov og østenfor Prairie. Skoven er der dog ikke meget af, men Farmingslandet er over det Hele godt, Plougland, Slaat og Vand tilstrækkeligt. Tre Mile vestenfor Sioux Lake er Grændselinien mellem Dacotah og Scott, og i Scott Co. findes endnu meget Land, som ikke er optaget og er godt til Farming og har tilstrækkeligt af Slaat og Vand. Der er ogsaa lidt Skov, men den er haard at cleare i Begyndelsen. Der siges, at det nu vil komme i Marked, og der vil da blive god Utlejning for dem, der have lidt Penge, saavel som for dem, der kunne besidde Landet for det kommer til Salg. Det vilde være os meget kjærere at saa Landsmænd til Naboer, end at Landet skulde falde i Hænderne paa Spekulanter. — Her er ganske hændigt til Markedet, da der ikke er mere end 20 Mile til Hastings, som er en af de bedste Markedspladser ved Mississippifloden, 30 Mile S. for St. Paul. Tillige have vi smaa Landsbyer ikke mere end ti Mile fra os, hvor alle Slags Væxer ere at saa tilkjøbs og hvor der er Møllebrug. Her arbeides ogsaa fortvæl paa Cedar Valley og Minneapolis Jernbanen, som skal gaa bare tre Mile ifra Sioux Lake og ventes at blive færdig om et Par Aar. Denne Bane vil sætte os i Forbindelse med Lake Superior og Iowa og Illinois.

Magnus W. Samson.

P. S. Jeg vil optegne nogle af de mest bekyndte af Setlerne her, om Andre skulde ønske at vide hvor de leve:

Asmund Lungvig, Asmund Asmundsen, Johannes Jakobsen, Ole Noland, Torger Juveland, Halvor Olsen, Halvor Nislassen, Asmund Torgerson, Ole Olsen. Disse ere Alle fra Øvre Thelemarken. Lars Johnsen og Segur Larsen fra Nedre Thelemarken. Knud og Peder Thomsen fra Valdres. Ole Thoresen og hans Sønner fra Hallingdal. Peter og Mogen Samson fra Vos. Johan Doe og Søn fra Ringerike. Thore Olsen og Sønner, Anderssen og A. Larsen fra Hadeland. Joh. Abrahamsen og A. Halvorsen fra Sigdal.

Smedekul

af bedste Qualitet sælges meget billigt fra min Tomt, Holmens Gade No. 20 (Pipervigen).
F. Berven.

Christiania Kornpriser.

In den landst
Hvede, 3 $\frac{3}{8}$ a 5 $\frac{1}{2}$ Spb. intet folgt.
Rug, 16 $\frac{1}{2}$ a 17 $\frac{1}{2}$.

Byg, 11 $\frac{1}{2}$ a 14 $\frac{1}{2}$.
Savre 10 a 11 $\frac{1}{2}$.

In den landst

Rug østersøst 20 a 21 $\frac{1}{2}$.
Rug dansk 17 a 18 $\frac{1}{2}$.
Byg 2rabit 16 $\frac{1}{2}$ a 16 $\frac{1}{2}$.
Erter 4 a 5 Spb.
Hvede 5 $\frac{1}{8}$ a 5 $\frac{1}{8}$ Spb.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Rømbd. 5 $\frac{1}{2}$ a 5 $\frac{7}{10}$ Spb. pr. Td.
Sild, stor Mb. 5 $\frac{3}{8}$ a 5 Spb. pr. Td.
Sild, smaa do. 4 a 4 $\frac{1}{2}$ Spb.
Sild, stor Christ. 18 $\frac{1}{2}$ a 19 $\frac{1}{2}$ pr. Td.
Sild, smaa do. 13 $\frac{1}{2}$ a 14 $\frac{1}{2}$ pr. Td.
Storset 4 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ a 1 Spb. pr. Bog.
Middelse 3 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Smaaset 2 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ a 3 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Rødfisk 6 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Meteorologiske Iagttagelser

paa Christiania Observatorium.

1859, Marts.	Barometerstand i franke Lin. ved 0°.			Temperatur i Skyggen. R.			Veirbemærkning.					
	Nl. 7 F.	Nl. 2 C.	Nl. 10 C.	Nl. 7 F.	Nl. 2 C.	Nl. 10 C.						
1	336 $\frac{1}{4}$	4	335 $\frac{1}{4}$	2	334 $\frac{1}{4}$	6	— 1°6	+	2°6	+	0°9	Tykt SSO.
2	35	3	35	7	36	5	— 1°8	+	2°9	—	0°8	Blandet. ONO—W.
3	35	8	34	2	31	9	— 1°5	+	2°8	+	1°2	Skyet NO—SW.
4	33	4	33	7	32	5	+ 0°3	+	5°7	+	1°9	Blandet. NNW.
5	29	4	29	9	29	0	+ 0°8	+	7°8	+	2°9	Temn. kart. WSW.
6	28	9	32	4	34	8	+ 4°6	+	7°1	—	0°6	do. do. NV—NNO.
7	33	3	29	4	26	2	+ 0°1	+	3°2	+	3°6	Tykt. NNO—SW.
8	24	2	23	5	22	6	+ 1°1	+	3°8	+	1°1	Blandet. SSW—SW.
9	25	5	31	2	34	4	+ 2°7	+	3°0	—	1°1	do. Stærk NNW.
10	34	8	36	5	36	2	+ 4°5	+	1°4	+	0°2	do. NNO—W—S.
11	33	8	32	2	27	6	+ 0°3	+	4°9	+	2°5	Tykt. ldt Regn SSO.
12	24	4	23	2	22	5	+ 2°0	+	4°9	+	3°3	Temn. kart. SSO—SSW.
13	24	5	24	8	24	7	+ 1°1	+	6°8	+	1°6	Blandet. NNW—SSW.
14	27	4	29	8	32	4	+ 0°3	+	1°8	—	2°1	do. W—NNO.
15	33	2	32	8	32	1	+ 5°2	+	1°7	+	0°6	do. NO.
16	31	1	32	2	33	8	+ 1°1	+	0°9	—	0°2	Sne. Stærk NNO.
17	32	5	30	7	29	5	+ 1°0	+	2°3	+	3°8	ltd do. Form. OSO—NNO—SSW
18	28	5	29	3	30	8	+ 3°8	+	5°9	+	1°6	Blandet. SSO.
19	32	4	34	3	36	5	+ 1°4	+	5°3	—	0°2	do. NNW.
20	36	2	34	7	31	3	+ 0°5	+	5°1	+	3°9	Skyet. SSO.
21	28	9	28	4	29	3	+ 3°8	+	6°8	+	1°9	ltd do. SSO—W.
22	30	3	31	6	33	6	+ 2°2	+	5°0	+	0°6	Blandet. NW.
23	33	5	31	6	32	2	+ 0°5	+	3°7	—	0°0	Skyet. SSW—SO—NW.
24	34	8	35	1	34	6	+ 3°5	—	0°3	—	3°2	Blandet. O—NNW—SSO
25	35	7	35	5	36	1	+ 6°2	—	3°0	—	7°2	Klart. NNW.
26	36	1	35	3	35	7	+ 9°1	—	2°5	—	7°1	Ræsten do. Svag østlig.
27	36	6	35	8	33	3	+ 7°6	+	0°7	—	0°1	Blandet. Stærk SSO.
28	28	6	27	1	26	8	+ 2°6	+	4°9	+	3°7	Tykt. SO.
29	27	0	25	6	23	0	+ 2°5	+	3°1	+	3°6	Tykt. OSO.
30	25	4	26	8	28	5	+ 1°6	+	5°8	—	0°9	Blandet. S—WNW.
31	30	8	31	8	34	0	+ 1°8	+	1°9	—	1°8	Klart. OSO—W.

Regnhøiden = 7,27 Linier.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. E. Fabritius.